

Надлѣжниятъ сждѣ, на основание това заявление и безъ призоваване и изслушване на длѣжника, разрѣшава проданѣта на въпроснитѣ прѣдмети. Тази проданѣ се изврѣшва подѣ отговорностъ и за смѣтка на кредитора.

Кредиторѣтъ е длѣженѣ, до колкото това е възможно, веднѣга да извѣсти длѣжника, както за разрѣшението на проданѣта, така и за нейното изврѣшване, и да му прѣдаде остатѣка отѣ покупната цѣна. Ако кредиторѣтъ пропусне това извѣстие, той длѣжи обещетение.

Чл. 320. Ако залогѣтъ происхожда отѣ търговска сдѣлка и странитѣ сѣ се писменно съгласили, щото удовлетворението отѣ залогѣтъ да стане безѣ сѣдебна намѣса, то, ако длѣжникѣтъ не испѣлни задѣлжението си съ врѣме, кредиторѣтъ има право публично да продаде залога; при това, той е свободенѣ частно да продаде такива заложенѣ прѣдмети, които иматѣ пазаренѣ или бурсовѣ курсѣ, като удовѣстовѣри продажбата чрѣзѣ нотариуса. За станѣжлата продажба кредиторѣтъ е длѣженѣ, подѣ страхѣ на обезщетение въ полза на длѣжника, веднага да извѣсти послѣдния, до колкото това е възможно, а сѣщеврѣменно да му прѣдаде остатѣка отѣ покупната цѣна.

Чл. 321. Въ случай, че длѣжникѣтъ испадне въ несѣстоятелностѣ, кредиторѣтъ трѣбва да извѣсти несѣстоятелната масса и да ѣ прѣдаде излишѣка отѣ покупната цѣна.

Чл. 322. Съ прѣхвѣрлянието на взимание, което е обезпечено съ залогѣ, послѣдниятѣ се счита за прѣхвѣрленѣ само ако е прѣдаденѣ и той.

Чл. 323. Кредиторѣтъ може относително взиманията, на които надежѣтъ е настанѣжлѣ и които происхождатѣ отѣ търговски сдѣлки, да упражнява право на задѣржание върху